

станица съставята върха на съ-
вършенството на хидравлическото
искусство. Л. има много учрежде-
ния за науките и искусствата:
лъкарско философско дружество,
естествено-историческо дружество,
музей на египетски древности, ко-
лекция съ богата библиотека и др.

— Прѣди XVI-и вѣкъ Л. е билъ
само едно село. Въ 1700 е ималъ
само 5,000 жит.; въ 1800 е ималъ
вече 75,000 жит. Въ 1842 е билъ
съсипанъ донѣйдѣ отъ пожаръ.

Ливертини (лат. *либерти-
нусъ*, освободенъ, отпущенникъ).
Прѣполага се, че л. сѫ били по
происхождение или отъ нѣкой
африкански градъ, на име Либер-
тумъ, или евреи заробени отъ
римлянѣ и освободени. Второто
прѣположение се има за по-вѣ-
роятно (*Библ.*, *Дъян.*).

Ливий. Виж. *Титъ Ливий.*

Ливийска пустиня. Изобщо
цѣлата съверна пустиня въ А-
фрика (Сахара); по-особено съверо-
источната ѝ частъ.

Ливингстонъ (Давидъ). Ан-
глийски мисионеринъ, шотландецъ,
известенъ по откритията си въ
Африка, род. въ 1817 въ Блан-
тира, близу до Гласговъ. Баща
му билъ бѣденъ земедѣлецъ. Мом-
чето още рано се запознало съ
мъжчините на живота. На 10
години захванжли да го пращатъ
да работи на една фабрика. Всѣ-
кой денъ отъ 8 часа утринята до
8 часа вечерята работило, съ една
малка прѣсъкулка, въ фабриката.
На 8 часа вечерята ходило въ
вечерно училище, дѣто оставало
до 10 часа. Като се врѣщало у
дома си, то се занимавало съ у-
чебнитѣ си книги до срѣдь-нощъ,
та понѣкога майка му се принуж-
давала да му земе книгата. Ко-
гато билъ още на 19 години, Л.

станжль майсторъ и добивалъ отъ
фабриката добро възнаграждение,
та ималъ възможностъ да живѣе
зимѣ въ Гласговъ, дѣто най-сетиѣ
свѣршилъ богословието и меди-
цината. Прѣзъ лѣтото въ 1840
той отишълъ лъкарь-мисионеринъ
въ южна Африка.

Африка прѣставя обширно по-
прище за дѣятельността както на
мисионерина, така и на учения.
Брѣговетѣ ѝ, особено съверните,
сѫ били известни отъ дѣлбока
древность. Въ Египетъ е цѣвѣла
една цивилизация, която отпослѣ
заели отъ него староврѣмennитѣ
грѣци, а отъ тѣхъ римлянѣ. Освѣнъ
египтянѣ, на съверните
брѣгове е живѣлъ цивилизовани
народъ картагенянѣ, които сѫ
въртели търговия съ други афри-
кански народи. Староврѣмennитѣ
сѫ имали на брѣговетѣ на Африка
колонии. Нѣ вжтѣшнитѣ области
сѫ били съвсѣмъ неизвестни както
на старитѣ, така и на най-новитѣ
народи. Причинитѣ на това сѫ
били много. Африканските брѣ-
гове сѫ неразвити, сир. нѣматъ
дѣлбоки заливи и рѣкави, да
могжть да се спиратъ въ тѣхъ
кораби. Освѣнъ това, силнитѣ мор-
ски течения правятъ много о-
пасно приближенietо до тѣхъ.
Вжтѣшните морета нѣма и голѣ-
митѣ рѣки не сѫ всѣкога и всѣдѣ
сгодни за корабоплаване. Плажи
по сушата токо-речи нѣма, освѣнъ
малки пляжетки отъ едно село въ
друго. При това още, въ много
страны на Африка се вѣдатъ му-
хата цеще, отъ ухапването на която
се пукатъ конетѣ, ослитѣ и други
домашни животни. Климатътъ на
Африка е прѣмного врѣдителенъ
за европеизитѣ. Най-сетиѣ, въ
ней има много безводни и заду-
шителни пустини, отровни насѣ-